Motion till riksdagen 1985/86:Ub250

Inga Lantz (vpk)

Förbättrad kunskap om effekterna av ett kärnvapenkrig, m. m.

Vid ett kärnvapenkrig tar det tio sekunder att slå ut ett samhälle som Sverige. De medicinska konsekvenserna av kärnvapen är oöverskådliga. De medicinska resurserna är så gott som obefintliga. Det finns ingen möjlighet för sjukvårdspersonal att ta hand om de skadade. Läkarna skulle stå lika handfallna inför en atombomb som medeltidens läkare gjorde inför digerdöden.

En enda stombomb på ett megaton räcker för att utplåna hela Malmös befolkning och lägga staden i spillror. Dessutom skulle stora delar av södra Sverige drabbas av materiella och personella skador. En lika stor bomb över staden Detroit i USA skulle enligt gjorda beräkningar döda 250 000 människor. En halv miljon människor skulle skadas svårt, många med trejde gradens brännskador, samt bli kraftigt strålningsexponerade. Av de överlevande beräknas två tredjedelar avlida inom en kort tid. Vid samma bombstorlek skulle 80 % av sjukhusen förstöras och bara högst 20 % av sjukvårdspersonalen överleva oskadade. Dessa 20 % av sjukvårdspersonalen skulle tvingas arbeta i en omöjlig situation utan tillgång till vatten eller elektricitet och i en situation där varken transport- eller kommunikationssystem fungerar. Bara en mycket begränsad katastrofhjälp skulle kunna genomföras.

Tillbaka till en tänkt atombombsexplosion i Malmö. I själva explosionscentrum skulle alla människor dödas. Längre bort från centrum skulle människor drabbas av blindhet, dövhet, brännskador, strålskador m. m. Det finns i Sverige endast ett femtontal vårdplatser där man kan ta emot svårt brännskadade människor. Spridning av smittsamma sjukdomar skulle vara stor. Salmonella, fläcktyfus och pest skulle snabbt breda ut sig och spridas. Epidemier skulle få fotfäste i de sanitära och hygieniska missförhållandena. Man räknar med att var tredje överlevande skulle dö av någon infektion inom ett år. Till alla dessa effekter skall läggas fördröjda följdsjukdomar såsom cancer, genetiska skador, sterilitet och psykiska sjukdomar.

Jag har skrivit denna motion för att peka på det absurda i vår tids livssituation och för att peka på hur livsviktigt det är att arbeta mot ett kärnvapenkrig och hur viktigt det är att arbeta för fred. Ett kärnvapenkrig får aldrig bli verklighet. Kampen måste därför inriktas på att förhindra ett kärnvapenkrig. Man kan inte bota eller mildra effekterna av ett sådant krig. Kunskaperna om ett kärnvapenkrigs katastrofala effekter på allt mänskligt liv finns dokumenterat. Det gäller att bibringa människor denna kunskap.

Rädslan för ett kärnvapenkrig finns hos oss alla – inte minst hos barnen.

Undersökningar visar att många barn tror att de kommer att dö i krig. Men rädslan får inte ta överhand och leda till passitivtet och uppgivenhet. Rädslan måste vändas till något konstruktivt. Ur rädsla och förtvivlan måste ilskan och handlingskraften vakna och insikten komma att det är genom ett gemensamt fredsarbete vi kan stoppa ett kärnvapenkrig. Det är vi människor som konstruerat kärnvapnen. Det är också vi människor som måste göra oss av med dem genom ett aktivt fredsarbete.

Hemställan

Med stöd av ovanstående föreslås

1. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att det är angeläget att alla elever och studerande på olika utbildningsnivåer bibringas kunskaper om ett kärnvapenkrigs ohyggliga effekter,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna att det är angeläget att skolpersonalen understödjer elever i grund- och gymnasieskolan att bedriva en aktiv fredskamp för att förhindra ett kärnvapenkrig.

Stockholm den 24 januari 1986

Inga Lantz (vpk)